

[Tyroll]

Her synes jeg det er passende, at vi har finansministeren, for der er jo gjort en hel del indsigelser over for disse ting fra en række faglige organisationer, og jeg hørte ikke én eneste kommentar fra hr. Erik B. Smith i den anledning. Der var overhovedet intet om den indsigelse, der gik ud på, at man skulle udskyde dette, indtil man havde fået disse drøftelser. Det blev ikke berørt med ét eneste ord, og det bliver det måske heller ikke; vi er efterhånden vant til, at man bare negligerer den slags.

Men når vi nu har finansministeren, kunne man passende spørge: får de forskellige indtægtsgrupper mulighed for at hente disse penge ind i den kommende overenskomst? Får de mulighed for at få de forbedringer? Man tvivler jo meget, når man har hørt, at regeringen ikke engang vil give det lønefterslæb på 8,5 pct., som de pågældende grupper har opsparet, at der højst bliver tale om det magre beløb, som socialdemokratiet har fået manipuleret igennem under de decentrale forhandlinger, fordi man har folk til at sidde og styre tingene dér, altså at der højst bliver tale om at give et tilsvarende beløb, og så har vi hørt et eller andet om 3,3 pct., men det dækker jo intet i forhold til dette.

Hvis man skal tage indsigelserne fra de faglige organisationer alvorligt – og det mener jeg man skal – så må de også selv gøre det, og så bør de faktisk sige, at der med hensyn til socialindkomsten ikke kan være tale om at sælge ud af de overenskomstkra-
v, der er rejst. Der kan ikke være tale om at lande på noget, der er mindre, end at de får dækket det totale lønefterslæb ind. Jeg håber så sandelig, at de tager sig selv alvorligt og står fast på disse krav og endda stiller yderligere krav i forhold til det, de ser her.

Socialdemokratiet er fuldstændig ligeglad med de faglige organisationers indsigelser imod dette indgreb, og derfor står der selvfølgelig også nogle borgerlige partier og er evigt lykkelige, fordi socialdemokratiet her har påtaget sig at gennemføre deres politik på tværs af lønmodtagerorganisationernes interesser. Det vil jeg meget gerne høre noget mere om.

De eksempler, der er taget frem, er fra radikal side forsøgt gendrevet med påstanden om, at det ikke drejer sig om så mange, der som postbudet har deres børn i fuldtidsdaginstitution osv. Nej, det kommer måske til at

dreje sig om endnu færre, for den måde, hvorpå man laver betalingsordningerne på daginstitutionsområdet, vil efterhånden bringe lønmodtagerne i den situation, at det ikke kan svare sig, ja, at det bliver en direkte økonomisk bet for dem at have deres børn i daginstitution hele dagen. Selv om de måtte ønske det, og selv om det kunne være gavnligt for børnene at være i disse institutioner, vil man altså i allerhøjeste grad forsøge at modvirke det. I budgetredegørelsen for 1980 siges det, at man kunne tænke sig at lave om på betalingsordningerne, således at der skal betales for det antal timer, børnene er i daginstitution, således at der i den betaling, det drejer sig om, var et vist incitament for en halvtidsarbejdende til at tage sit barn ud af daginstitutionen den sidste tid. Det kan godt være, det bliver svært at påvise, at det rammer reelt, fordi der altså oven i virkningerne af dette lovforslag kommer adskillige andre virkninger af de indgreb, som man ligesom går og lurer med fra regeringens side, efter at man har fået overenskomsterne i hus. Det kan altså godt være, det bliver rigtigt, men det er ikke, fordi det er i overensstemmelse med lønmodtagernes interesser, at det bliver rigtigt. Derfor kan jeg ikke se, at de indvendinger, man her kommer med fra det radikale venstre, overhovedet har noget på sig.

Da jeg forstår, at vi også her kan behandle lovforslag nr. L 93, vil jeg sige, at de 15 mill. kr., der spares på ungdomsydelserne, rammer en gruppe unge, der i forvejen har helt utroligt dårlige muligheder for at klare sig økonomisk. Det er typisk enlige forældre, der får ungdomsydelser til deres børn på 16–17 år, og det er de børn, der ikke har noget fast job, fordi en indtægt fra et job eller en læreplads ganske enkelt afskærer dem fra at kunne komme i betragtning, når der tildeles ungdomsydelser. Ifølge ministeriets vurdering vil anden fase af socialindkomsten komme til at berøre 7.000–8.000 unge på ungdomsydelser.

For gruppen af 18–21-årige slås det desuden fast i ministeriets besvarelse, at 2.000–3.000 unge i denne aldersgruppe helt vil miste stipendiestøtten, mens 10.000–15.000 vil få den beskåret. Dog mener ministeren, at en række af disse unge vil kompensere tabet af stipendiestøtten gennem optagelse af studielån. Man skal virkelig være noget af en hård negl for at mene, at det er rimeligt, at unge i 18–21 års alderen, blot